

at Socialdemokraterne i 1901 stillede Forslag om, at Administrationen af Husmandsbevillingerne til Præmier og Rejseunderstøttelser skulde overgaa til Husmandsforeningerne. Det er ganske rigtigt. Men paa det Tidspunkt var Forslaget jo ganske umuligt, thi naar Socialdemokraterne i 1901 sluttede sig til dette Forslag, var det paa et Tidspunkt, hvor Husmandsforeningerne selv ikke ønskede at overtage Administrationen af disse Bevillinger, fordi det var ganske umuligt for dem at gøre det paa dette Tidspunkt. For at en Institution skal kunne overtage Administrationen af saadanne Bevillinger, er det ganske nødvendigt, at den har Foreninger, der ere forgrenede over hele Landet. Det havde Husmandsforeningerne slet ikke paa det Tidspunkt i 1901, og derfor ønskede disse Foreninger selv slet ikke at overtage Administrationen af Bevillingerne, saaledes som de Herrer Socialdemokrater her i Tinget foreslog det. Senere, da Husmandsforeningerne bleve mere udbredte, ønskede de at overtage Administrationen, og da vi forhandlede Sagen i 1906—07, forelaa der et Forslag fra Husmandsforeningernes Repræsentanter, hvorefter de ønskede at overtage Administrationen af disse Bevillinger. Vi enedes den Gang om, at Administrationen blev overtagen baade af Landboforeningerne og Husmandsforeningerne gennem et Fællesudvalg, der var valgt dels af Landboforeningerne, dels af Husmandsforeningerne og dels af Landbrugsministeren. Som jeg oplyste før, vilde det selv paa dette Tidspunkt have været ret vanskeligt for Husmandsforeningerne at overtage Administrationen, thi det viste sig, da denne Ordning var indført, og efter at Landet var inddelt i Kredse, at f. Eks. i Jylland var der af de 68 Kredse, som her bleve dannede, ingen Husmandsforeninger i de 36, altsaa i over Halvdelen af Kredsene, saa selv paa det Tidspunkt havde det været meget vanskeligt for Husmandsforeningerne at overtage Administrationen, og den vilde sikkert være bleven meget ufuldkommen. Det var af disse Hensyn, at vi baade i 1901 og senere i 1906—07 modsatte os at lade Husmandsforeningerne alene overtage Administrationen af disse Bevillinger. Nu er Forholdet et ganske andet, nu ere Husmandsforeningerne forgrenede over hele Landet og vel i hvert Sogn, nu kunne de overtage Administrationen, og nu er der fra alle Sider Villighed til at overgive dem Administrationen af disse Bevillinger. Saaledes er det virkelige Forhold.

Med Hensyn til Forslaget til Gunst for Skovarbejderne, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) nu vil tilegne sig og Socialdemokraterne Æren for at have gennemført, maa jeg maaske ogsaa oplyse, at det var mig, der i Aar i Finansudvalget paa Grundlag af et Ændringsforslag, der var stillet af Landbrugsministeren i Anledning af Meterlovens Indførelse, forlangte at faa et Samraad om dette Forhold, for at vi kunde henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa, at der, naar disse Fastmassemaal bleve ansatte, skete en Regulering af Akkordpriserne i Skovarbejdernes Favør, og jeg kan tilføje her, at naar jeg forlangte dette Samraad, var det for øvrigt efter forudgaaende Henvendelse fra det ærede Medlem fra Hilerød (Dinesen).

Saa glemte jeg før, jeg havde Ordet, at omtale en Ting, som jeg endnu kunde ønske at henvende den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa. Jeg kunde ønske — og jeg tror, det er et Ønske, der deles af hele Finansudvalget —, at der for Uddelingen af Bevillinger til Planteavlforeninger, som gaa til lokale Markforsøg, Planteavlsudstillinger, Forevisningsmarker i Landbo- og Husmandsforeninger blev udarbejdet fælles Regler. Man vil f. Eks. ved at gaa Beretningen efter se, at enkelte Foreninger til et lokalt Markforsøg kun beregne nogle faa Kroner, medens andre beregne 40—50 Kr. dertil. Naar der er en saa stor Forskel i den Udgift, som Foreningerne anvender til de lokale Markforsøg, ligger det aabenbart i, at man ikke foretager Beregningen paa samme Maade. Jeg tør maaske henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa, om han ikke f. Eks. ved et Møde med Repræsentanter for Husmands- og Landboforeninger kunde arbejde hen til, at der blev fælles Regler for Bevillingen af Udgifter til disse Forsøg.

Maa jeg endvidere tilføje, hvad jeg ogsaa før glemte at gøre opmærksom paa, at Landboforeningerne jo hidtil have ydet ret store Beløb, ca. 17,000 Kr., til Rejseunderstøttelser o. s. v. for Husmændene. Jeg vil haabe, at den Ordning, der nu er indført, ikke vil medføre, at Landboforeningerne unddrage denne Sag deres Støtte. Jeg haaber og ønsker, at Landboforeningerne fremdeles ville støtte denne Sag i samme Udstrækning som hidtil.

K. M. Klausen: Jeg tvivler ikke om, at naar det ærede Medlem fra Fredens-